

Publicerad 2008-12-20 03:29 av Måna N. Berger

Nedräkningen 20 december, kl. 02:20

En tungt vägande bekräftelse.

Jag har räknat fel. Det återstår inga sju nätter, det är bara fem kvar. Det var fem när jag kom hit i går kväll.

När jag går hem om några timmar skriver jag fyra nätter.

Fyra. Svindeln ansätter mig igen.

Jag fick ett mejl från arbetsgivaren:

"Enligt våra uppgifter så upphör din anställning på Beroendecentrum vårdavd 2008-12-31.

Om denna uppgift inte stämmer med anledning av att tjänsten skall förlängas eller liknande så bör du kontakta din närmaste chef."

På nytt åkte hjärtat ner i maggropen och maggropen fortsatte ner genom golvet, någon besynnerligt effekt, som gravitationen i en hiss.

- Det stämmer inte! ville jag ropa, det har blivit fel, min anställning kan inte upphöra! Jag hör ju hit!

Bör jag kontakta min närmaste chef?

Nej. Det här är bara lite separationsångest light.

- Ryck upp dig! säger jag skarpt åt mig själv och se: jag rycker i alla fall till. Men inte upp mig.

Jag var ute på stan idag, för att handla julklappar. Som vanligt i sista minuten. Bland tomtar och stjärnor och blinkande röda Rudolf-näsor och annat krafs som affärsmännen tycker att vi behöver och som folk knuffas och trängs för att komma fram till, blev jag snart trött. Julen stod mig upp i halsen.

Det stora köpcentrat är förrädiskt villsammt, antagligen en medveten taktik för att försvaga kundernas motståndskraft, och jag traskade runt utan att veta vart jag egentligen var på väg, bara att jag blev trött i fötterna av det. Och så plötsligt, såg jag vart jag varit på väg. Alldeles intill ingången fanns ett litet stånd där man sålde skyltar och vindflöjlar och annat hantverk i smide. Som styrd av en inre kraft drogs jag dit. Innan jag visste ordet av hade jag beställt en oval smidesskylt med texten "Öppet", att hänga utanför min ateljé, just en sådan skylt som jag länge önskat mig.

De gjorde den färdig medan jag tog en kopp kaffe på närmaste fik.

Min julklapp till mig själv. Bekräftelsen. Ett tungt vägande kvitto på att jag har valt rätt och livet ska gå vidare, i nya spår.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Måna N. Berger med Poeter.se id #7470 innehar upphovsrätten